

дибѣри. а **Бѣлгѣ**¹⁾ на востѣчныя страны и зѣмли повоева
и ѹсвои. и со своимъ народомъ посели сѧ. и назваша сѧ
болгары. кой потомъ со 'Алѣксандромъ Македонски' воюа
има имъ ѡста сѧ македонане. но паки, по хрѣтово
рождествѣ в' царство Оуалѣнта царѧ цареградскаго, паки
ѡ Волги прїидоша, и даде имъ Оуалѣнтъ да сѧ населиша
по край Дѣнавѣ. паки на **ѡуѣ** (495 г.). по хрѣтѣ в' царство
Анастасїѧ царѧ грѣческаго прїидоша съ великимъ воин-
ствомъ ѡ Волги, и люто разбиша грѣческаго воинство,
над рѣкою Зѣртою, и ѹсвоиша **Ѡракію**, и едѣѧ царь грѣ-
ческій со многими дарѧми смири сѧ съ ними, и ѡидоша ѹ
Сремѣ, и тамо **Ѡеодорї**^{ри} **ко** готскимъ италїйскимъ крѧлемъ
ѡбладани ѡсташа в'лѣто хрѣтово **ѡѣ** (503 г.). Потомъ паки
в'лѣто, **ѡѣ** (514 г.). прїидоша ѡ Волги с' **Вѣоллїиномъ**²⁾ а²
вождомъ своимъ, и биша Царь градъ, и царь дарѧми смири
сѧ с' ними, и ѹ **Ѡракію** прїидоша и поселиша сѧ. и по немъ
вождѣ **бѣ**, **Вѣкнѹ**, а по Вѣкичи **Дрѣгнѹ**. паки в'лѣто, ѣ ѣ
хѣс (666 г.). множайшїй ѡ Волги и з' великіѧ Скандинавіѧ
с' вождомъ своимъ. **Ѡрѣѧтомъ**. в' царство Кѡнстантина ѧ
четвертаго, тимъ именемъ ѹсвоиша всю **Ѡракію**. и Мисїю,
и много кратъ порази воинство грѣческое той 'Обратъ,
и на всѧкое лѣто данъ взимае ѡ царѧ грѣческаго. и пре-
стѡлъ кралѣвскїй во 'Охритѣ постаѧи; а прѣжде ѹ **Ѣрново**
владѧху, и всї идололатри бѧху сїречь идолослужители,
и той Орѣѧтъ велми хрѣбръ бѧше, и на всѧ страны, а най-
паче с' грѣки. и тогда разумѣша грѣцы како ѡ Волги
великіѧ прїидоша, и назвахъ ихъ Волгари. по смѣрти
'Орѣѧта настѧ на кралѣвство. **Вѣтѧ** сїнь егѡ и ѡнъ ѣ
велми бѧше хрѣбръ, и тѧжкїй рѧтъ творѧше. со 'Истин-
нїаномъ вторїмъ, и всегда побѣждаше, и зѣмлю ѹсвое-
вае, и данъ ѡ царѧ взимае, дондеже живъ бѧше. по
негѡ же настѧ на кралѣвство сродникъ егѡ велми хрѣбрїй.
Трекѣллїй ѡнъ бѧше мѣдръ и свободъ щаслїи всѹдѹ на ѣ
войсѹ и непреодолїмъ: ѡнъ помѡже 'Истиннїанѹ третїемъ,
когда бѧше 'Азїми^ѣ егѡ и згналъ с' п(р)естѡла и з' Царѧ града,
и въ Херсонъ заточїлъ. Трекѣллїй же поїде на Црѣ

¹⁾ За прегледность, имената на българскитѣ царе поставихъ съ пол-
тѣсти, славянски букви. Съ изключение на главнитѣ букви при собственитѣ
имена, всѣжде запазихъ правописа на оригинала.

²⁾ Буквенитѣ числа отстрани посочвать реда и броя на българскитѣ царе:
Виталианъ, Вукичъ, Драгичъ и пр., които царували на югъ отъ Дунава.